

Список використаних джерел:

1. Vaughan–Whitehead D. Europe’s Disappearing MiddleClass? Evidence from the World of Work / D. Vaughan–Whitehead. – Geneva, Switzerland, 2016. – 76 p.
2. Лагард К. Отложенная мечта: неравенство и бедность разных поколений жителей Европы [Электронный ресурс] / К. Лагард. – Режим доступа: <https://www.imf.org/external/russian/np/blog/2018/012418r.pdf>.
3. Буткалюк В. Великое разделение: социальное неравенство в эпоху неолиберализма [Электронный ресурс] / В. Буткалюк. – Режим доступа: <https://commons.com.ua>.
4. Колот А.М. Глобальна соціальна нерівність доходів: природа, тенденції, наслідки / А.М. Колот, О.О. Герасименко // Соціально-трудові відносини: теорія та практика: зб. наук. праць. – 2017. – № 2(14). – С. 8–47.

Ігнатова І.С.,

*старший викладач кафедри фінансів,
банківської справи та страхування;*

Мельничук І. О.,

*викладач кафедри фінансів,
банківської справи та страхування,
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

Видатки зведеного бюджету України як ключовий показник прогнозування соціально-економічного життя

В умовах глобалізаційного та стрімкого соціально-економічного розвитку суспільства виникає об’єктивна необхідність у фінансуванні різноаспектних галузей економіки з метою забезпечення виконання покладених на державу функцій та завдань. Стабільна тенденція до зростання видаткової частини Зведеного бюджету зумовлює потребу у проведенні детального та поглибленого вивчення чинників впливу на бюджетну систему України з метою забезпечення ефективного формування доходів бюджету та раціонального використання фінансових ресурсів протягом запланованого періоду. Враховуючи вищезазначене, вивчення ключових питань розвитку Зведеного бюджету України набуває особливої актуальності в сучасних умовах.

Складна економічна ситуація в державі проковує недосконалість законодавства та ряд інших проблем. Тому, забезпечення якісного та ефективного виконання бюджету є ключовим фактором забезпечення довгострокової економічної стабільності.

Дослідженню видаткової частини бюджету присвятили свої наукові праці такі вчені, як А. П. Дорошенко, Е.Й. Іллар, І. І. Конєва, В. Макогон, Ю. Л. Наконечна, К. В. Павлюк, В. В. Г.Г. Цегелик, Шалімов та ін.

Зведений бюджет як узагальнюючий та статистичний показник прогнозування видаткової частини забезпечує отримання комплексного уявлення про бюджету політику країни в контексті виконання Державного та місцевих бюджетів [1].

У Бюджетному кодексі України зазначено, що видатки бюджету – кошти, спрямовані на здійснення програм та заходів, передбачених відповідним бюджетом. До видатків бюджету не належать: погашення боргу; надання кредитів з бюджету; розміщення бюджетних коштів на депозитах; придбання цінних паперів; повернення надміру сплачених до бюджету сум податків і зборів та інших доходів бюджету, проведення їх бюджетного відшкодування; компенсація частини суми штрафних (фінансових) санкцій, що перераховується покупцям (споживачам) за рахунок штрафних (фінансових) санкцій, застосованих органами, що контролюють справляння надходжень бюджету, за наслідками проведеної перевірки за зверненням або скаргою покупця (споживача) про порушення платником податків установленого порядку проведення розрахункових операцій [2]. В окремих наукових джерелах зазначено, що визначення категорії «видатки бюджету», надане в Бюджетному кодексі України, є не зовсім вдалим. Це пов'язано з тим, що таке визначення вказаної категорії не розкриває належного змісту та специфічних її особливостей [3, с. 2]. Вважаємо, що законодавче трактування категорії «видатки бюджету» не деталізує програм та заходів, які фінансуються з відповідного бюджету [1].

Ключовим «зерном» в контексті використання фінансових ресурсів бюджету є видатки Зведеного бюджету України в розрізі функціональної класифікації. Сьогодні структура бюджетних видатків орієнтована на підтримку економічного зростання й структурної модернізації України (рис. 1).

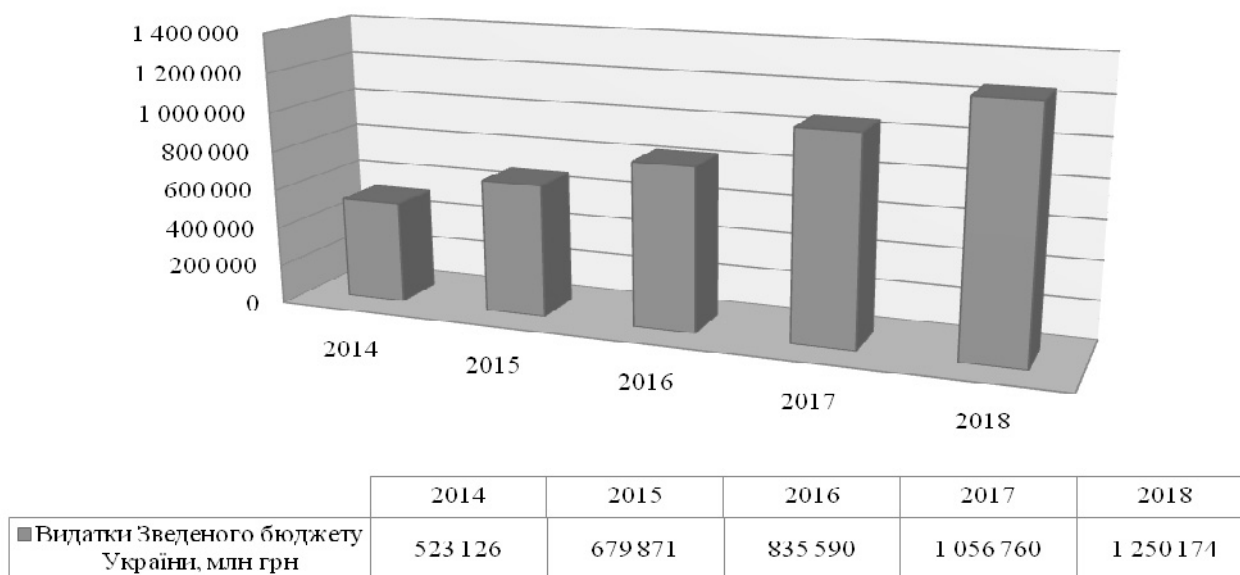

Рис. 1. Видатки Зведеного бюджету України за функціональною класифікацією, млн. грн

Джерело: [4]

За даними рис. 1 видно, що протягом аналізованого періоду спостерігається стійка тенденція до зростання видатків Зведеного бюджету України. У 2018 році зазначений показник склав 1 250 174 млн грн, що на 18 % більше порівняно з 2017 роком та на 139 % порівняно з 2014 роком.

Останніми роками спостерігається збільшення видатків Зведеного бюджету України на загальнодержавні функції, обслуговування державного боргу та оборону. На рис.2 відображено структуру видатків Зведеного бюджету України в розрізі функціональної класифікації (рис. 2).

Рис. 2. Склад і структура видатків Зведеного бюджету України в розрізі функціональної класифікації за 2018 рр., %

Джерело: [5]

З рис. 3 видно, що основна частина Зведеного бюджету України спрямована на соціальний захист (24 %) та фінансування освіти (17 %). Найменша частка видатків Зведеного бюджету припадає на духовний та фізичний розвиток (2,3 %) та охорону довкілля (0,7 %).

Узагальнюючи результати дослідження, можна зробити висновок, що бюджетні видатки є універсальним та гнучким інструментом перерозподілу ВВП, що має на меті забезпечити стабільне та ефективне економічне середовище держави, атому необхідним є розробка та обґрунтування оптимальної структури видатків бюджету відповідно до ключових завдань соціально-економічної політики держави.

Список використаних джерел:

1. Мельничук І. О. Видатки Зведеного бюджету України в сучасних умовах господарювання / Н. Ю. Мельничук, І. О. Мельничук // Науково-виробничий журнал "Бізнес-навігатор". – 2018. – Вип. 2-2 (45). С. 102-106.

2. Бюджетний кодекс України від 08 лип. 2010 р. № 2456-VI (зі змін. і доп.) [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>

3. Токарева К. О. "Видатки бюджету" як категорія бюджетного права [Електронний ресурс] / К. О. Токарева // Теорія і практика правознавства. – 2014. – Вип. 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2014_1_22

4. Видатки за функціями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://cost.ua/budget/expenditure/>

5. Державний веб-портал бюджету для громадян [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<https://openbudget.gov.ua/?month=12&year=2018&budgetType=CONSOLIDATED>

Коробкин А.З.,

*кандидат экономических наук, доцент,
заведующий кафедрой экономических и правовых дисциплин,
УО «Белорусский торгово-экономический университет
потребительской кооперации»*

Методы измерения производительности труда во внешнеторговой деятельности организаций Республики Беларусь

В современных условиях вопросы методов измерения производительности труда в различных отраслях и видах экономической деятельности национальной экономики Беларуси, в том числе и во внешнеэкономической, приобретают особую актуальность.

Целью данной статьи является освящение подходов к определению производительности труда в организациях Республики Беларусь, занимающихся внешнеторговой деятельностью.

Производительность труда – это продуктивность деятельности работников, которая измеряется количеством работы, выполненной в единицу времени.

Показатели производительности труда в коммерческих организациях определяются натуральным, трудовым и стоимостным методами.

В соответствии с письмом Министерства труда и социальной защиты Республики Беларусь от 28.12.2006 N 03-03-10/2147 «О Методике расчета производительности труда» [1] и Методикой по расчету производительности труда, утвержденной Постановлением Национального статистического комитета Республики Беларусь 14.10.2015 № 142 [2] **производительность труда** – показатель эффективности производства, характеризующий выпуск продукции или добавленную стоимость в расчете на единицу используемых